

Alberti: Jeg skal først gjøre den almindelige Bemærkning, som maaskee ikke fremtraadte tilstrækkelig tydeligt i mit første Foredrag, at naar vi her have at gjøre med en Revision af de hidtil gjældende Stempelbegunstigelser, saa maa efter min Mening Hovedtanke, der skal lede os, være den: Hvilke af disse Stempelbegunstigelser have været almindelig anvendte? Thi man kan dog ikke antage, at de tidligere Ministerier skulde uden tilbørlig Overveielse have givet Bankinstitutterne Forrettigheder med Hensyn til det stemplede Papir. Naar nu den ærede Minister oplyser Rigsdagen om, at alle de Bankinstituter, som ere funderede, og som have faaet fritagelse med Hensyn til det stemplede Papir, have faaet Frihed til at udstede Aktier paa ustemplet Papir, ja, hvad mere er, til at lade Aktier transportere uden Stempel, saa mener jeg, at der er en Grundtanke tilstede for alle disse tidligere Stempelbegunstigelser, den nemlig, at Bankerne have en vis naturlig Ret til Stempelfrihed med Hensyn til Aktier, saaledes at man, for at et Bankinstitut kan funderes, har anseet det hensigtsmæssigt at fritage Aktionærene for at løse deres Indskudsbeviser paa stemplet Papir. Det er den Betragtning, som har bragt mig til at underskrive Endringsforslaget under Nr. 1 om, at Aktier skulde kunne udstedes paa ustemplet Papir, forsaavidt de nu privilegerede eller begunstigede Bankinstituter ville udstede nye Anviisninger, og forsaavidt der i Fremtiden maatte opstaae Bankinstituter, som Indenrigsministeren maatte antage at være saa vel funderede, at han kunde give dem denne Frihed. Den ærede Indenrigsminister har betonet, at jeg skulde have erkjendt, at Bankerne efter de nu bestaaende Begunstigelser ikke havde Ret til at transportere Foliohaveres Anviisninger uden Stempel; jeg har ikke villet udtale nogen bestemt personlig Mening derom. Under Sagens tidligere Behandling har den ærede Minister paa- staaet, at Bankerne, ikke engang Nationalbanken, havde Ret til at lade Foliohaveres Anviisninger med Transport passere ustemplede; fra andre Sider er det Modsatte paa- staaet; jeg har imidlertid ikke indrømmet, at Bankerne skulde mangle Transportfrihed for saadanne

Anviisninger, tværtimod, naar jeg skal udtale min personlige Mening, saa er det den, at saadanne Anviisninger ere af Domstolene ansete for at være stempelfrie med Hensyn til Transporter, og til Exempel herpaa skal jeg anføre, at igjennem Kjøbenhavns Skifteret gaaer der meget ofte saadanne Anviisninger med Transporter, uden at de blive anholdte til Stempeling, og Enhver, der har med Kjøbenhavns Skifteret at gjøre, vil vide, at den er meget striks med Hensyn til Opretholdelsen af Stempellovgivningen; — men som sagt, jeg vil ikke udtale nogen bestemt Mening derom; det har været mig nok, at den ærede Minister har indrømmet og er enig med os Alle i, at den bestaaende Praxis i Bankerne er den, at man har ladet Anviisningerne transportere uden Stempel og anseet en saadan Fremgangsmaade for at være lovlig — det være sig nu blot sædvanmæssig lovlig. Det er ganske rigtigt, som den ærede Minister siger, at vi i Endringsforslaget under Nr. 2 have medtaget Nationalbanken særskilt. Grunden til, at Nationalbanken er kommen ind med Navn, er den, at i Motiverne til Udkastet anføres de Friheder, som Nationalbanken har i Henseende til Stempelpapir, men mellem disse staaer Intet om, at dens Foliohavere kunne udstede Anviisninger, og at disse kunne transporteres uden Stempel. Jeg troer, at det hidrører derfra, at da man frev Bankens Oktroi, var Foliovæsenet ikke bekjendt her, eller ialtfald ikke udviklet saaledes, at man saaldt paa at optage en Bestemmelse derom i Oktroien, der, som bekjendt, nu er nærved at være 50 Aar gammel. Den ærede Minister sagde, at hans Hovedindvending — det udtalte han meget bestemt — mod Endringsforslaget under Nr. 2 var, at Anviisningerne her gjorde et Indgreb i Børlernes Rettigheder; at vi vilde trænge Anviisningerne frem saaledes, at de bemægtigede sig det Gebeet, som burde være forbeholdt Børlerne. Jeg maa modsigte denne Bemærkning; en lignende Bemærkning fremkom ogsaa fra den ærede Minister under Sagens første Behandling. En Bøvel, saaledes som dette Ord i Almindelighed forstaaes, er jo et Papir, der er bestemt til at betales paa et andet Sted end der, hvor det udstedes; det er det Hoved-